

KEN UW STAD . . . "DE BOLLE"

door Ed. VANALDERWEIRELDT

In 1898 werd een akkoord afgesloten tussen de Cockerilllijn en de "General Steam Navigation Company" uit Londen die een gecombineerde zeedienst in lijn stelden tussen Oostende-Tilbury en Londen. Kort na het verdrag stuurde de Londense maatschappij twee harer schepen, de "Swallow" en de "Swift", die tussen Oostende en Londen ingeschakeld werden. Deze eenheden bleven slechts in dienst tot het jaar 1900. De diensten en zaken werden toen geregeld in de burelen van Cockerill te Oostende. De twee teruggetrokken Engelse schepen werden in 1902 in Holland verkocht voor afbraak. Tussen 1900 en 1908 werd de dienst uitgevoerd uitsluitend door Belgische schepen.

In juni 1908 zond de Engelse maatschappij opnieuw een schip, de S.S. "Alouet" om de dienst te versterken welke op deze haven bleef varen tot einde 1913.

In 1912 kocht de Engelse maatschappij een strook grond op de hoek der Twee Bruggenstraat aan de voorhaven te Oostende waarop het huidige gebouw "De Bolle" werd opgericht. In het begin van 1913 was dit gebouw volledig afgewerkt, en werden de Engelse diensten er in onder gebracht. Architect was André DANIELS.

Waar komt de naam "De Bolle" vandaan ?

Toen in begin 1913 dit bestuursgebouw volledig was afgewerkt, werd een grote geelkoperen wereldbol op het gebouw geplaatst, welke het symbool van de "General Steam Navigation Company" verbeelde. Sedertdien werd dit gebouw door de Oostendenaars kortweg "De Bolle" genaamd.

Toen kwam de eerste wereldoorlog

In augustus 1914 werd het gloednieuwe gebouw door de "General Steam Navigation Company" verlaten die haar zaken naar Londen overbracht. Eerst werd het gebouw door de Belgische troepen bezet en daarna door het Duitse leger dat er een Duitse havendienst in oprichtte.

Na het vertrek der Duitsers was het gebouw slechts licht beschadigd, maar werd verder uitgeplunderd door de bevolking en de oprukkende troepen.

In 1919-1920 werd het gebouw hersteld en opnieuw als Compagniegebouw ingericht, doch ditmaal voor de Cockerilllijn. In 1925 bouwde Cockerill een nieuw gebouw en kwam aldus "De Bolle" vrij. Het gebouw werd aan het stadsbestuur verkocht. Toen stond het een tijd leeg en verlaten.

Het gebouw als woongelegenheden verhuurd

Rond dit tijdstip moest het beruchte "Kanonhotel" (Hotel des Thermes) op de Hendrik Serruyslaan, waarin tijdelijk enkele dakloze huisgezinnen waren ondergebracht, opnieuw vrijkomen.

Door de zorgen van de stad Oostende werden enkele gezinnen naar het huis "De Bolle" overgeplaatst, die er aan een goedkope prijs konden wonen.

Naar gelang de woningsnood werd opgeslorpt kwam het gebouw opnieuw vrij. Ondertussen brak W.O. II uit en werd het gebouw opnieuw door de Duitsers bezet.

Als bureel voor de werklozendienst ingericht

Na de bezetting 1940-45 werd dit gebouw ingericht voor de dienst van arbeidsbemiddeling en werkloosheid voor de havenarbeiders.

Op 15 september 1958 werd de werklozendienst overgebracht naar de oude brandweerkazerne op de Slijkenlaan en kwam het gebouw opnieuw vrij.

Naderhand werd het gebouw door het stadsbestuur te koop aangeboden, met een minimum instelprijs van 650.000 ₣, maar men vond geen kooplustigen. Het gebouw bleef ongebruikt en aan haar lot overgelaten, tot men opnieuw besloot het gebouw openbaar te verkopen. Dit vond plaats door de studies van de notarissen A. LACOURT en J. VINCKE op maandag 10 juni 1963 te 15 uur in het café "Prins Boudewijn", Sint-Sebastiaanstraat 22. De instelprijs was vastgesteld op 550.000 ₣. De openbare verkoop moest in één enkele zitting geschieden en zonder gewin van instelpremie. Maar gezien er geen belangstelling was kon de verkoop niet doorgaan.

Het gebouw werd opnieuw aan haar lot overgelaten tot het in 1964 verkocht werd voor de som van 550.000 ₣ aan een beschermcomité voor jonge vissers, die er een visserstehuis van maakte.

Hoe het visserstehuis tot stand kwam

Het Beschermcomité voor verlaten kinderen van het gerechtelijk arrondissement Brugge, had het lofwaardig initiatief genomen tot het oprichten van een tehuis voor de verlaten vissersjeugd. Dit initiatief vond zijn oorsprong - aldus de heer A. OPSTAELE, Raadsheer in het Arbeidshof te Gent, en een van de bezielers van een uitgebreide werking ten bate van de verlaten jeugd - in de toestand waarin sommige kinderen van het Koninklijk Werk "Ibis", dat in hoofdzaak sociaal gehandicapte jongens opleidt tot degelijke krachten ten behoeve van de zeevisserij, zich op een bepaald ogenblik geplaatst zien. De meeste kinderen dienen, eenmaal de leeftijd van 15 jaar bereikt, de school te verlaten : zij worden vrij spoedig als jongen aan boord van een vissersvaartuig aangemonsterd en moeten van dit ogenblik af, alleen in de wereld, zelf instaan voor hun huisvesting, kosten en andere levensvraagstukken. Dergelijke toestanden doen zich trouwens ook voor met kinderen die zich tot de visserij geroepen voelen en afhankelijk van de kinderrecht en van de Procureur des Konings. Hulp brengen aan die jonge mensen, die nog huis nog thuis hebben, en hun brood gaan verdienen in het zwaar vissersbestaan, ziedaar wat de nieuwe stichting "Vissershuis De Bolle" beoogt.

Op 22 november 1963 werd de V.Z.W. Visserstehuis "De Bolle" opgericht met als doel het oprichten van een tehuis voor jonge vissers.

De eerste raad van beheer was als volgt samengesteld :

André OPSTAELE, substituut procureur des Konings, voorzitter;
Hubert CAESTECKER, directeur van het K.W. IBIS, secretaris;
Jean SEGHERS, reder, penningmeester;
Gerard DANIELS, geneesheer;
Kamiel DEHOUCK, schepen van de stad Oostende;
Jean-Pierre DUQUENNE, reder;
Jan FELIX, advocaat;
John LAUWEREINS, schepen van de stad Oostende.

Het tehuis zal beheerd worden door een directeur-econoom die vaderlijk zal dienen op te treden ten overstaan van zijn vaste

gezinsleden. Deze kostgangers betalen slechts volgens de dagen waarop ze effectief in hun tehuis aanwezig zijn.

Het is dus deze V.Z.W. die in 1964 het huis "De Bolle" aankocht. Het huis verkeerde in een vervallen toestand en er dienden aanpassingen en herstellingswerken uitgevoerd te worden. Na een aanbesteding werden ze toevertrouwd aan de Oostendse aannemer, Louis DEBUSSCHERE voor de som van één miljoen ₣.

De werken werden op 5 augustus 1964 definitief aangevat en moesten in 70 werkdagen voltooid zijn.

Een nieuwe electriciteits- en verwarmingsinstallatie werd geplaatst en op de twee verdiepingen werden 18 kamers met nieuwe meubels ingericht. Verder een ontspanningszaal, een gezamenlijke eetplaats, een lichte woonkamer, een reeks stortbaden, een bergplaats voor jumpers en visserslaarzen.

De fondsen voor deze aanpassingswerken werden o.a. verzameld door het inrichten van liefdadigheidsavonden. Ook verenigingen, firma's en individuele personen schonken milde giften voor het visserstehuis.

In juli 1965 dook de "eerste klant" op in "De Bolle". In april 1966 hadden reeds dertien jonge vissers een onderkomen gevonden in hun tehuis.

In 1975 werd "De Bolle" door het Ministerie van Justitie erkend als inrichting voor de opvang van jongeren in het kader van de wet op de jeugdbescherming. Er werd een subsidiëring toegekend voor 15 jongeren en naast de jonge vissers kwamen er ook kinderen terecht die er door de jeugdrechter geplaatst werden.

In 1979 werd de subsidiëring verminderd en konden er nog 12 jongeren terecht.

Op dit ogenblik (april 88) zijn er 12 kostgangers, waaronder 4 vissers in het tehuis.

De vermindering van het aantal vissers heeft o.a. te maken met de verlenging van de leerplicht, het meer professioneel worden van de vissersstiel en ook met het feit dat het vissersleven minder aantrekkingskracht heeft.

Nota van de redactie : het laatste gedeelte van dit artikel werd verzorgd door J.P. FALISE.

CORRECTIE

In het april-nummer (artikel van R. LEROY, "Opgenomen muziek en lied uit Oostende en omgeving") sloop een storende fout op p. 116-117: het moet Ivan DUDAL zijn, i.p.v. Ivan DUVAL.